

Sygn. akt IX U 1694/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. T. (1) (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. T. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 września 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego poczynając od dnia (...) ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 67,53%.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1694/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił ubezpieczonemu E. T. (1) (T.) prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury, ponieważ przedłożona dokumentacja dotycząca zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w U. od dnia 15.10.1965r. do dnia 15.07.1969r. nie zawiera danych dotyczących liczby przepracowanych godzin w miesiącu.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez ponowne przeliczenie podstawy emerytury z uwzględnieniem zarobków z okresu j.w. wskazując, iż w tych latach osiągał wyższe wynagrodzenie niż w przyjętych przez organ rentowy latach 1970-1979 oraz 1985.

Oddział ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. T. (1)urodził się w dniu (...)

Od dnia (...) jest uprawniony do emerytury.

Decyzją z dnia 28.05.2009r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu od dnia (...) emeryturę przy przyjęciu minimalnego wynagrodzenia za lata, za które ubezpieczony nie przedłożył dowodu potwierdzającego wysokość wynagrodzenia.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. z lat 1965, 1970-1975, 1979, 1985, 1991-1996, 1998-2002.

Za rok 1965 przyjęto wynagrodzenie w wysokości 12.776 zł z tytułu zatrudnienia w Fabryce (...) S.A. w G. na podstawie wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej oraz proporcjonalne wynagrodzenie minimalne z tytułu zatrudnienia w (...) w U.. Wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 55,99%.

Ubezpieczony nie zgodził się z ustaleniami organu rentowego wnosząc o ponowne obliczenie podstawy wymiaru z uwzględnieniem wynagrodzeń jakie otrzymywał w okresie od 15.10.1965r. do 15.07.1969r. Był wówczas zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w U. na stanowiskach kolejno elektromontera, kierownika grupy elektromonterów oraz konserwatora. Pracował 46 godzin tygodniowo, miał ustaloną stawkę godzinową. Obok wynagrodzenia wypłacana była kwartalna premia uznaniowa. Ubezpieczonemu nie przysługiwał dodatek za wysługę lat, nie otrzymywał również deputatów.

Dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w (...) w U. oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 10.12.2014r. minuty od 00:14:55 do 00:23:16).

W toku niniejszego postępowania, na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, dopuszczonej w sprawie w celu ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem jego zarobków osiągniętych w (...)ie w U. w trakcie zatrudnienia od 15.10.1965r. do 15.07.1969r. przy wyliczeniu osiągniętych w tym czasie zarobków oparciu o zachowaną dokumentację w aktach osobowych, przedłożona legitymację ubezpieczeniową oraz obowiązujące w tym okresie uregulowania płacowe ustalono, iż ubezpieczony osiągał w spornym okresie wynagrodzenia w co najmniej następujących wysokościach:

- 2 948,00zł za rok 1965
- 16 611,00 zł za rok 1966
- 33 465,00 zł za rok 1967
- 33 465,00 zł za rok 1968
- 16 612,00 zł za rok 1969

Na podstawie zgromadzonych dowodów możliwe było odtworzenie jedynie części wynagrodzenia tj. płacy zasadniczej dniówkowej oraz potencjalnej wysokości zasiłków chorobowych.

W oparciu o wartości wynagrodzeń ustalone powyżej stwierdzono, że maksymalnym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru emerytury jest wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu tj. z lat 1965-1974, 1979, 1991,1993-1996,1998-2002 który wynosi 67,53%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 28.02.2015r. (k.27-40a.s.), oraz opinii uzupełniającej z dnia 24.04.2015r. (k.61-64 a.s).

Sąd uznał obszerną opinię biegłej za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe. W opinii uzupełniającej biegła odniosła się zarzutów organu rentowego złożonych wobec opinii zasadniczej oraz skorygowała błąd matematyczny dotyczący wysokości wynagrodzenia za 1966 rok.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz 1440 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno – rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1. z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia
2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty
3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie.

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od wcześniej ustalonego.

Powołana przez Sąd biegła z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. odtworzyła na podstawie dokumentacji akt osobowych ubezpieczonego oraz przedłożonej przez niego legitymacji ubezpieczeniowej najbardziej prawdopodobne wartości wynagrodzeń jakie ubezpieczony mógł otrzymać za sporne lata, a następnie wyliczyła wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury. Jest on wyższy od przyjętego przez organ rentowy i wynosi 67,53%

Dokonując tych obliczeń, biegła prawidłowo uwzględniła składniki wynagrodzenia takie jak płaca zasadnicza oraz zasiłki chorobowe. Wobec braku dokumentacji płacowej, niemożliwe okazało się jednocześnie ustalenie wysokości niektórych zmiennych składników wynagrodzenia, jakie z pewnością przysługiwały ubezpieczonego w trakcie jego zatrudnienia np. premie kwartalne.

Odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego należy wskazać, iż biegła w opinii uzupełniającej skorygowała wysokość ustalonego wynagrodzenia za 1966r. Natomiast pozostałe uwagi zgłaszane przez organ rentowy, dotyczą kwestii pozostających bez wpływu na wysokość odliczonego przez biegłą wskaźnika.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do ponownego przeliczenia emerytury ubezpieczonego poczynając od 1 września 2014r. ze wwpw wynoszącym 67,53%.

Sędzia